

Je na základě Kristových slov z *Mt* 22,21 povinností křesťana platit daň? Odpověď na nejčastěji kladenou otázku týkající se textu perikopy *Mt* 22,15-22 má přinést i tato bakalářská práce. Vedle klasické historicko-kritické metody používá však k dosažení svého cíle ještě metodu méně standardní, totiž dramatizaci příběhu. Díky vizualizaci textu se mohou vynořit před oči méně zřetelné a zřídka povšimnuté skutečnosti. V tomto případě jsou jimi také kostýmy, které zahrnují liturgické předměty: modlitební řemínky uvázané na čela a ruce aktérů. Připomenou nám, že Ježíš vedle Božího obrazu hovoří také o Božím jménu, a posunou smysl Ježíšových slov z řádu stvoření – každý člověk byl stvořen k obrazu Božímu – k řádu vyvolení – Stvořitel si vyvolil za svůj národ Izrael. Zde ovšem dochází k transformaci právě v osobě Ježíše zodpovídajícího záludnou otázku. Z vyvoleného národa vzešel, aby vyvolení samo rozšířil návratem ke Stvořiteli. Tato struktura postupné koncentrace a následného uvolnění se ostatně objevuje i na jiných místech zkoumaného textu, resp. celého Matoušova evangelia. V prvním případě se jedná o Ježíšovo sevření jinými lidmi a poté jeho propuštění, v druhém případě o svinutí linearitu času Ježíšova pozemského příběhu do jediného roku, který se následně rozvíjí v opakujících oslavách roku církevního. Ohnisko koncentrace je ovšem také místem Božího díla přehodnocujícího lidská měřítká, přetavujícího slova v Slovo. Ačkoli v závěru předkládané práce dojde řada i na zodpovězení svrchu kladené otázky, ukáže se, že tato odpověď není ústředním poselstvím evangelisty Matouše v perikopě „o placení daní“.